

(สำเนา)

เลขรับ ๘๗/๒๕๕๓ วันที่ ๑๙ ต.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปาริณา ไกรคุปต์ ปาจริยางกูร ผู้เสนอ

(นางปาริณา ไกรคุปต์ ปาจริยางกูร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) อารยะ ชุมดวง ผู้เสนอ (ลงชื่อ) นีอาริส เจตาทิวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายอารยะ ชุมดวง) (นายนีอาริส เจตาทิวัฒน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) เจริญ เที่ยงธรรม ผู้เสนอ (ลงชื่อ) พัชรี โพธิ์สุธน ผู้เสนอ
(นายเจริญ เที่ยงธรรม) (นางสาวพัชรี โพธิ์สุธน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) ตุ่น จินตะเวช ผู้เสนอ (ลงชื่อ) วิชระ ยาวอหะซัน ผู้เสนอ
(นายตูน จินตะเวช) (นายวิชระ ยาวอหะซัน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) ศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) นพดล มาตรศรี ผู้เสนอ
(นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์) (นายนพดล มาตรศรี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) อตุลย์ เหลืองบริบูรณ์ ผู้เสนอ
(นายอตุลย์ เหลืองบริบูรณ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) มัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช ผู้เสนอ
(นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) ภราดร ปริศนานันทกุล ผู้เสนอ
(นายภราดร ปริศนานันทกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) อุดร จินตะเวช ผู้เสนอ
(นางอุดร จินตะเวช)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) นรพล ตันติมนตรี ผู้เสนอ
(นายนรพล ตันติมนตรี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน

(ลงชื่อ) ชาดา ไทยเศรษฐ์ ผู้เสนอ

(นายชาดา ไทยเศรษฐ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) เขวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงศ์ ผู้เสนอ
(นายเขวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) ภคิน ปริศนานันทกุล ผู้เสนอ
(นายภคิน ปริศนานันทกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) พีระเดช ศิริวันสาณฑ์ ผู้เสนอ
(นายพีระเดช ศิริวันสาณฑ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

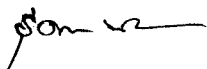
(ลงชื่อ) ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ผู้เสนอ
(นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ บุญศล ผู้เสนอ
(นางอนุรักษ์ บุญศล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

สำเนาถูกต้อง

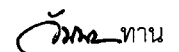

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓. ตรวจสอบ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นดังนี้

- (๑) ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “วันลา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๒) เพิ่มเติมให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีสิทธิลาเพราะมีครรภ์ (เพิ่มเติมมาตรา ๔๑/๑)
- (๓) เพิ่มเติมให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงที่ใช้สิทธิลาเพราะมีครรภ์ให้ได้รับค่าจ้างในวันลา (เพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๑)
- (๔) ปรับปรุงการจ่ายค่าจ้างกรณีที่ถูกจ้างได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐)
- (๕) ปรับปรุงบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔๖)

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการคุ้มครองลูกจ้าง ซึ่งเป็นหญิงที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรัฐได้มีการส่งเสริมการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ทั้งในอุตสาหกรรมขนาดเล็กและในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ดังนั้นโรงงานอุตสาหกรรมจึงต้องอาศัยแรงงานหญิงมากขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า อาหารกระป๋อง และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นอุตสาหกรรมที่มีแรงงานหญิงในอัตราส่วนจำนวนมากกว่าแรงงานชาย เพราะฉะนั้น แรงงานหญิงจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มีสิทธิลาหยุดงานได้และได้รับค่าจ้างในวันลาเพราะมีครรภ์เท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๕๕/๑ ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ในวันลาเพราะมีครรภ์ตาม มาตรา ๔๑/๑ เท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ เพื่อประโยชน์แก่การจ่ายค่าจ้างตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๕/๑ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็น หน่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างในวันหยุดหรือวันลาเท่ากับค่าจ้างโดยเฉลี่ยในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับในงวด การจ่ายค่าจ้างก่อนวันหยุดหรือวันลานั้น”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๕/๑ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๗ มาตรา ๘๕ มาตรา ๑๐๕ วรรคสอง มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๗ หรือไม่บอกกล่าวล่วงหน้าตามมาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๓๕ (๒) หรือ (๓) ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

.....
.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการคุ้มครองลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรัฐได้มีการส่งเสริมการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ทั้งในอุตสาหกรรมขนาดเล็กและในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ดังนั้นโรงงานอุตสาหกรรมจึงต้องอาศัยแรงงานหญิงมากขึ้นโดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า อาหารกระป๋อง และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นอุตสาหกรรมที่มีแรงงานหญิงในอัตราส่วนจำนวนมากกว่าแรงงานชาย เพราะฉะนั้น แรงงานหญิงจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีกรรมสิทธิ์ในลาหยุดงานได้และได้รับค่าจ้างในวันลาเพราะมีครรภ์เท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยกำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๑ และ มาตรา ๒)

๒.๒ กำหนดวันลา หมายความว่า วันที่ลูกจ้างลาป่วย ลาเพื่อทำหมัน ลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็น ลาเพื่อรับราชการทหาร ลาเพื่อฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ ลาเพราะมีครรภ์ หรือลาเพื่อคลอดบุตร (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงที่มีใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งมาแสดงว่ามีครรภ์ให้มีสิทธิลาหยุดงานได้ รวมการลาในครรภ์หนึ่งแล้วไม่เกินหกสิบวัน แต่หากลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มีอาการเจ็บป่วยเนื่องจากการมีครรภ์หรือจากสาเหตุอื่นด้วยให้มีสิทธิลาได้เกินกว่าหกสิบวันตามระยะเวลาที่แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งกำหนดและออกใบรับรอง (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ในวันลาเพราะมีครรภ์ตามมาตรา ๔๑/๑ เท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ กำหนดให้ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วยให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างในวันหยุดหรือวันลาเท่ากับค่าจ้างโดยเฉลี่ยในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับในงวดการจ่ายค่าจ้างก่อนวันหยุดหรือวันลานั้น (ร่างมาตรา ๖)

๒.๖ กำหนดโทษในกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ใช้สิทธิลาเพราะมีครรภ์ (ร่างมาตรา ๗)